

CHUYỆN CƯỜI NGẮN GỌN

Chuyện 1: Ông bố báo cho con: Xích con chó để đi. Con hỏi: Nhà sắp có khách thì phải không xa thì à bố? Bố đáp: Không! Mà mày sắp đi mua quần áo thôi!

Chuyện 2: Ông chồng đi làm về bắt chợt thì gặp vợ đang nằm với một người bạn thân. Ông rút súng bắn chết ngay thằng bạn này. Bà vợ nói ngay: Cái đứa này thì ông sắp bắt hết bạn bè!

Chuyện 3: Dịp lễ Giáng Sinh một em bé viết thư cho ông già Noel: Xin Ngài cho con một đứa em. Ông già Noel phúc đáp: Con hãy gọi mẹ con lên đây!

Chuyện 4: Thầy giáo hỏi các học sinh: Các em đã hiểu về kinh nguyệt quan trọng thế nào rồi với phần nào chưa? Trò Mike đáp: Thưa hiểu. Khi cho con nói tháng này không có thầy kinh nguyệt thì mẹ con ngất xỉu, bố con bị heart attack, còn anh tài xế thì chết trên mặt tiêu!

Chuyện 5: Con bé hỏi bố về sự khác biệt giữa hai từ “confident” và “confidential”. Ông bố liền đáp: Nếu bố nói to với con là con ruột của bố, tức là bố “confident”. Còn nếu bố nói nhỏ với con thì ông Bob hàng xóm cũng là con của bố và là em của con thì đó là “confidential”!

Chuyện 6: Ông chồng hỏi vợ: Khi anh giận dữ là mẹ em mà không bao giờ anh thấy em có phần nào giận. Vợ em kiên nhẫn chờ đợi thì anh làm sao? Cô vợ đáp: Thì em đi chửi con tiêu. Chồng ngạc nhiên: Làm sao vì cớ chửi đứa này làm em giận dữ đến thế? Cô vợ trả lời: Thì em cứ rủa con tiêu bằng bàn chải đánh răng của anh!

HÔN

Chàng và nàng ngồi trong công viên tại Hà Nội. Chàng rút thùng còn cô gái mua đồ ăn

chàng hôn bèn nói: "Ôi! má em đau quá!" Chàng trai hôn vào má cô gái. - Em thấy thế nào? Còn đau không? - Úi, hết đau rồi. Ít phút sau... - Ôi! Cô em lại đau! Chàng lại hôn vào cổ nàng. - Còn đau không em? Cô gái bẽn lẽn: Hết... rồi... Cô già ngời cười đó câu tí tí liền hỏi: - Hỡi chàng trai có đôi môi thơm kì, cháu có thể chia đôi cho em một miếng không?

PHONG PHONG

Một nàng học sinh viên xinh đẹp đến thăm ông khách Mỹ đi tham quan Sài Gòn. Đi ngang nhà thờ Đức Bà, khách hỏi: "Chị này là gì vậy?". Nàng toát mồ hôi vì không biết Nhà thờ Đức Bà tiếng Anh là gì. Nàng trả lời: "Jesus die here". Nghe xong khách choáng váng. Lát sau đi ngang Bờ o tàng Chàng tích chí n tranh, ông khách hỏi: "Chị này là gì, sao đông người vậy?". Nàng trả lời: "America (chị vào ông khách) and Vietnam (chị vào mình) people die here". Ông khách há hốc mồm: "Oh my God!". Cùng đi ngang bên vỉn TĐ Dũ: "Cô ơi, chị này là đâu vậy?". Nàng lại nhịu mày suy nghĩ: "Men - women, people born here". Khách x&u ngay tới chị

BÚNH

Một anh chàng có vẻ mới sinh. Anh viết thư khoe với mẹ: - "Vợ con đã sinh một đứa con trai, nhưng vì vợ con không có sữa nên đã phải nhờ một bà da đen cho bú, vì thế nên khi con gặp thì thấy đứa bé có tóc xoắn và da đen như người châu Phi...." Bà mẹ ngay lập tức viết thư cho con trai: "Con trai yêu quý, mẹ rất mừng khi nhận được tin con. Ngày xưa khi mẹ sinh con mẹ cũng không có sữa nên đã phải cho con bú sữa bò, vì thế nên bây giờ con vẫn ngu vẫn có sữa...."

THỊ SỰ QUỐC TỬ

Con dâu ăn mặc khá "mát mẻ" đang ngồi nhấm rau. Vô tình người lên thay bộ quần áo đang ngồi xem thị sự quốc tế gặp đó cười nhìn trừng trừng mình, con dâu bối rối hỏi: Tình hình thế giới có gì không ba? Ba ch&ng gi&t mình nhưng cũng k&p trả lời: Áo đang tu&t đ&c, Mông Cổ sắp h&, Cu Ba căng thẳng

ĐÊM TÂN HÔN

Khách kh&a ra vẻ h&t, trong buồng ch& còn đôi vợ chồng trẻ. Cùng nhau uống ly rượu họ gặp nhau, nhìn nhau say đắm, chú rể h&ng hái gi&c: "Thôi, ta vào phòng đi em!". Cô dâu bẽn lẽn: "Vội thôi. Còn sớm mà anh!". Chú rể n&n nóng: "Sớm gì nữa, 10h rồi đấy". Cô dâu lại bẽn lẽn: "Nh& ai gọi c&a thì phải". Chú rể càng n&n nóng: "Không ai gọi r&y chúng mình nữa đâu. Thôi, nhanh lên em! Anh chờ không rồi rồi". Cô dâu r&t r&: "... Th& anh tắt đèn đi vậy. X&u h& l&m". Chú rể trả m&t: "Sao lại phải tắt đèn? Tắt đèn thì làm sao... đừng quên đèn c&".

THANH MINH

Vợ phát hiện ra chồng mê m& ghen tuông, chồng thanh minh: Em biết không, gì em cũng hỏi nó hết, đây nhà to em & với anh c& đ&i, nó chỉ & với anh phòng khách s&n m&y ch&c mét vuông có 1 đêm, ch&p nó làm gì, tí n l&ng anh đ&a em hết, ch& đ&a nó vài vé thôi, ch&p nó làm gì, em hàng trăm bộ quần áo, nó nghèo lắm quần áo không đủ mặc đâu, có vài mảnh che thân, ch&p nó làm gì, còn... còn vợ nhan sắc h&, nó phải kêu em bằng...c&, ch&p nó làm gì !!! :)

KHO CAO SU

Một thanh Singapore nói chuyện với một chú Việt Nam. Chú Việt Nam hỏi: "Sao anh thấy n&#c các chú sách vở, đi bộ ngoài đường cả ngày trời mà chẳng tìm thấy bã kẹo cao su nào cả?"
Thanh Singapore đáp: "À, kẹo cao su bên tao ăn xong, vứt kh&#u sang Việt Nam để làm bao cao su rồi!"

Đến lượt thanh Singapore hỏi lại: "Sao anh thấy n&#c các chú đồng nghiệp thôi, không thấy hi&#n k&#h&#ch hoá gia đình à? Anh vào thăm gia đình anh ở Việt Nam, để tìm kiếm cái bao cao su nào là sao?" Chú Việt Nam đáp: "À, bao cao su bên tao dùng xong, vứt kh&#u sang Singapore để làm kẹo cao su rồi!!!"

□

TRUYỆN CH "T"

Th&#a Th&#m Tòa T&#i Tên Tr&#n Túng Ti&#n(Tên Th&#t:Tr&#n Thi&#u Ti&#n) Th&#a Thi&#u Th&#i T&#i Theo Th&#ng Trùm Tr&#m Ti&#p Thu Toàn t&# T&#ng Th&#i Tha T&#i T&#.....T&#i Th&# T&# Tháng Tám Trăng Tròn Trình Trĩnh(Theo Tâm Tính) T&#i Tr&#ng Th&#y Tên Tr&#ng Tr&#i Thi&#p Trên Tr&#ng Tre T&#i Th&# Tay Túm Túi Ti&#nTên Tr&#ng Tr&#i T&# T&# T&#nh Th&#c Túm Tóc T&#t Tai T&#ng T&#i T&#p.... T&#i T&# ..

□

GIAI C&#P

Con hỏi bố "Bố &#i phân chia giai cấp là gì hả bố". Bố trả lời "L&#y nhà mình làm ví dụ, bố ki&#m ti&#n thì bố là giai cấp tư bản, mẹ lãnh đạo thì mẹ là chính quyền, con là nhân dân, còn em con là t&#ng lai, cô giúp việc nhà mình là giai cấp lao động". Tối hôm đó, em bé &#a đ&#n, c&#u bé tìm mẹ thì thấy mẹ đang ngủ say, sang phòng cô giúp việc thì thấy bố đang.... Sáng hôm sau, bố hỏi "Hôm qua bố &#i thích thế con có hiểu ko?". Con trả lời "Giai cấp tư bản thì đè đầu c&#i c&# giai cấp lao động, trong khi đó chính quyền ngủ say không biết gì, t&#ng lai thì d&# d&#y, nhân dân không biết làm gì "

TRÚNG MÁN

Một cô trẻ trung trẻ trung đi xe ôm, đang đi cô ta bỗng nói với tài xế: - Chà! Sài Gòn mới có 10 năm mà thay đổi quá! Ông tài xế t&#ng vô mảnh g&#p Việt kiều nên mới hỏi: - D&# ! vậy ch&# Cô n&#c nào mới vậy? - À ...Em &# từ mới ra..

□

LÀO

Ai cũng biết là Việt Nam và Lào là anh em. Nhưng một sự thật ph&#p là: Cái gì t&# Việt Nam cũng gán cho cái m&#c Lào. - Đôi dép mang g&#m nh&#t, r&# nh&#t là đôi dép Lào (15k 2 đôi).. - B&#nh thì có b&#nh lang ben, h&#c Lào. - Cái th&# thu&#c hút g&#m nh&#t cũng là thu&#c Lào. - C&#n gió kh&#c nghi&#t nh&#t cũng g&#i là gió Lào. Và có một ông doanh nhân n&# ng&#i Lào sang Việt Nam làm việc cũng đã lâu. Trong một chuyến đi công tác Hà L&#i, trên xe buýt, ông ta ng&#i chung với 1 ng&#i Hà L&#i. Sau khi đến trạm dừng, ng&#i Hà L&#i kia phát hi&#n là đôi dép mình không cánh mà bay. Ông ta la lên: "th&#ng Lào, th&#ng Lào &#y"

□

HỒN HỒ

Một nhân viên cửa bán hàng viếng thăm siêu thị mua đồ. Thấy cô ta khá xinh đẹp, chàng tìm vui vẻ:
- Tôi cho cô giá thật để cô bớt nhẽ. Thế mai mình tới tôi cửa bán hàng viếng thăm, cô có sẵn số cho tôi để bớt không? - Đương nhiên rồi, em sẽ lau chùi, tắm rửa cho anh yên giấc - Trích, thật không em, vậy để mai anh đi xin nhập viếng thăm liền....À nè, tìm em ở khoa nào? - Anh chờ hỏi cô Bì, nhà họ lý phớt vờ nhà xác!!!
□

THÀNH CÔNG

Lúc 5 tuổi thành công có nghĩa là ... không đói cơm.
Lên 10 tuổi thành công là ... bớt đi xe đạp.
Đến 16 tuổi thành công là ... có nhiều bạn bè.
Khi 20 tuổi thành công là ... có 1 người yêu mình.
Đến 40 tuổi thành công là ... riêng riêng tiền bạc
Lên 50 tuổi thành công ... vẫn là riêng riêng tiền bạc.
Lúc 60 tuổi thành công là ... vẫn có 1 người yêu mình.
Sang 70 tuổi thành công là ... vẫn đi được xe đạp.
Qua 80 tuổi thành công là ... vẫn có nhiều bạn bè, và
Khi 85 tuổi thành công là ... không đói cơm!

LỜI DỖY CỦA LENIN

Fidel Castro[*] đang hùng hồn diễn thuyết tại hội thảo trong bài phát biểu dài sáu tiếng của mình. Về diễn thuyết ông vừa đưa ra người chủ tịch mới mới ghi “thứ 8 ở bên trái, hàng 17 ở dưới lên”. Công an tiến vào và lòng lòng áp tải người người vào vị trí đó ra ngoài, trong khi bài phát biểu vẫn được tiếp tục. Sau buổi họp, người ta chúc mừng Fidel Castro đã phát hiện ra viên gián điệp.

“Làm sao để ông chỉ phát hiện được họ?” người chủ tịch hỏi.

“R&t đ&n gi&n,” Castro tr& l&i. “Lenin đ& đ&y chúng ta, k& thù c&a Ch& nghĩa Xã h&i không bao gi& ng&.”

THÁNH

Bác Đ& M& i và bác Lê Đ& c Anh v&n là m&t c&p bài trùng, m&t bác là T&ng bí th&, m&t bác là Ch& t&ch n&c. Ch&ng may m&t hôm bác M& i đ&t ng&t t& tr&n, bác Anh th&ng ti&c l&m. Bác Anh quy&t đ&nh làm tang l& c&a b&n thêm ph&n long tr&ng. Bác dùng r&t nhi&u ti&n c&a mình & ngân hàng Th&y Sĩ đ& đút lót cho CNN, yêu c&u CNN vi&t bài v& bác M& i, trong đó ph&i ca ng&i “bác M& i là m&t v& thánh”.

CNN nh&n ti&n đút lót và h&a s& vi&t bài. Hôm tang l& bác M& i, CNN đ&ng m&t bài trong đó có đo&n: “Đ& M& i là m&t nhà lãnh đ&o ngu đ&t, đ&c đoán và chuyên quy&n, nh&ng so v&i Lê Đ& c Anh, Đ& M& i là m&t v& thánh!”.&

H&C ÍT, H&C NHI&U

&

& làng Ít n& (DDTH) có l& đ&m v& gán ch&ng t& bé. Năm đó đôi v& ch&ng tr& Na (Yuna) - Soan (Swan) sinh đ&c đ&a con gái. V& ch&ng Na Soan nghèo nh&ng đ&c cái đ&a bé sinh ra xinh x&n c&c k&. Ti&ng lành đ&n xa, nhà Bá Tín (Tinman) giàu có & làng bên nghe ti&ng li&n nh& c&u em bên v& tên Văn Nh& Lê, v&n quen bi&t v&i Na Soan t& lâu đ&n đ&m cho con trai mình. N& anh r&, Lê ta li&n đ&n nói chuy&n v&i v& ch&ng Na Soan:

- Này, thằng cháu tôi năm nay 2 tuổi, ông thầy thế nào? Anh Tín nhà tôi tính mang phong bì sang d&#m ngõ, nh&#ng nh&# tôi đánh ti&#ng tr&#c.

Na nghe thầy t&#c gi&#n l&#m, ch&# tay vào mặt Lê ta mà m&#ng:

- Cái thằng Lê lai t&#o này sao mà h&#m thầy, mà thầy tính xem, con gái tao cu&#i năm nay m&#i 1 tuổi, thằng cháu mà 2 tuổi, g&#p đôi tuổi con gái tao. Thầy đ&# con gái tao 20 tuổi thì thằng cháu mà 40 tuổi, chênh l&#ch nh&# v&#y thì g&# thầy đ&#ch nào đ&#c.

Soan ng&#i bên c&#nh ch&#ng t&# n&#y nghe thầy 2 ch&# phong bì đã lòng ph&#p ph&#ng, nh&#ng nghe ch&#ng m&#ng Lê v&#y thì quay l&#i v&#c ch&#ng:

- Ời gi&#i ời, cái anh này đúng là dân h&#c ít. Anh tính sai b&#t r&#i. Anh nh&#m l&#i xem: Con gái mình năm nay 1 tuổi, thằng cháu anh Lê 2 tuổi. Sang năm, con mình 2 tuổi, v&#a b&#ng thằng cháu anh Lê, làm gì có chênh l&#ch mà không b&#o g&# đ&#c. Anh đúng là ng&#i đ&#i, th&#o nào ch&# bao gi&# thầy nh&#n đ&#c cái phong bì c&#

Ờ Ờ

TUYẾT TÌNH

Ờ

M&#t anh lính M&# Iraq nh&#n đ&#c th&# c&#a ng&#i yêu &# nhà, nói r&#ng cô không còn ch&#u đ&#c s&# chia c&#t gi&#a hai ng&#i, đi ngo&#i tình 2 l&#n và nay mu&#n ch&#m đ&#t v&#i anh. Cô yêu c&#u anh tr&# l&#i th&# t&# - Ờnh mà hai ng&#i đã trao đ&#i v&#i nhau tr&#c đây.

B&#c mình, anh lính yêu c&#u các b&#n đ&#ng ngũ đ&#a t&#t c&# &#nh c&#a b&#n gái, ch&# em gái, h&# hàng xa cho mình, t&#ng c&#ng h&#n 50 t&#m. Anh b&# t&#t c&# vào phong bì cùng v&#i lá th&#:

"Chào cô,

R&#t l&#y làm ti&#c vì tôi không nh&# ra cô là ai. Xin hãy ch&#n trong đ&#ng &#nh này b&#c hình c&#a cô, g&#i l&#i cho tôi và tôi đ&#m b&#o cô s&# nh&#n đ&#c t&#t c&# th&# và &#nh c&#a mình!

Chúc vui"

□

KHOA HỌC CHÀA GIỚI THÍCH ĐỒ C

Khi nh&n ch&c T&ng bí th& Đ&ng CS Trung Hoa, H& C&m Đào b&n tri&u t&p các T&ng bí th& các Đ&ng CS còn sót l&i là Vi&t Nam, Cuba và B&c Hàn t&i đ& ki&m tra l&i ki&n th&c. Cuba và B&c Hàn vào thi tr&c. H& C&m Đào h&i Fidel l&n Kim Nh&t Thành ba câu h&i gi&ng nhau:

- Đ&i chi&n th& gi&i l&n th& nh&t x&y ra vào th&i gian nào? - D&, t& 1914 đ&n 1918.

- Ai là nh&ng lãnh t& c&ng s&n th& gi&i? - D&, Karl Marx và Lê Nin.

- Đ&ng chí có tin là có ma không? - D&, Đ&ng b&o không, Dân b&o có, còn khoa h&c chà gi&i thích đ&c .

R&t hài lòng, H& C&m Đào b&o Fidel ra g&i đ&ng chí Nông Đ&c M&nh vào thi. H&i run, đ&ng chí M&nh n&u tay Fidel h&i nh&:

- Đ&ng chí C&m Đào h&i cái gì th&?

Fidel tr& l&i:

- H&i đ& l&m, đ&ng chí chà c&n nh& l&y 3 câu tr& l&i nh& th& này là chà chà đ&u r&i...

V&a l&m nh&m 3 câu tr& l&i, Nông Đ&c M&nh yên chí vào phòng ki&m tra. Ra chi&u quan tâm, H& C&m Đào h&i:

- Anh trở thành t&#ng bí th&# năm nào? - D&# t&# 1914 – 1918 (h&#i s&#ng s&#t, nh&#ng H&# C&#m Đào v&#n h&#i ti&#p)

- Th&# b&# m&# anh tên gì? - D&# , Karl Marx và Lê nin &#.

- Anh có điên không đ&#y? - D&# , Đ&#ng b&#o không, dân b&#o có, còn khoa h&#c ch&#a gi&#i thích đ&#c &#!

S&# TH&#T

&#

Hành khách trên m&#t chuy&#n xe khách nhìn th&#y m&#t con trâu điên to l&#n đang đ&#i theo em bé gái ch&#ng 13 tu&#i. C&# hai đang ch&#y v&# h&#ng chi&#c xe khách. M&#i ng&#i run s&# lo cho tính m&#ng c&#a em bé. B&#ng nhiên trên xe có m&#t ng&#i đàn ông nh&#y xu&#ng, ch&#y th&#ng v&# h&#ng con trâu, ch&#p l&#y hai s&#ng nó r&#i ghì đ&#u nó xu&#ng đ&#t và b&# ngang m&#t phát, làm con trâu g&#y c&#n m&# ch&#t lẫn quay.

M&#t hành khách khác ch&#y l&#i v&#n v&#:

- Tôi là phóng viên báo Nhân Dân! C&# g&#n hai ch&#c năm lần l&#c trong ngh&# này tôi ch&#a t&#ng th&#y ai can đ&#m và d&#ng l&#c nh&# ông c&#! Xin ông cho bi&#t tên tu&#i, ngh&# nghi&#p đ&# tôi s&# đ&#ng tin nóng s&#t này lên trang nh&#t ngày mai! Tôi tin là m&#i ng&#i s&# vô cùng ng&#ng m&# v&# anh hùng đã c&#u đ&#c em bé kia!

- Tôi tên là Tèo, ch&#a có ngh&# nghi&#p gì c&# vì m&#i đ&#c tha v&# t&# tr&#i c&#i t&#o!

Đúng nh&# l&#i ng&#i phóng viên h&#a! Ngày hôm sau trên trang nh&#t t&# Nhân Dân có đ&#ng b&#n tin có t&#a nh&# sau:

"TÊN NG&#Y QUÂN V&#A Đ&#C THA Đ&# GI&#T CON BÊ CON C&#A M&#T BÉ GÁI CH&#N BÒ!"

&#

AI GAN H&N AI

Đài BBC phỏng vấn một người ở Việt Nam về t biên b&ng m&y cái thùng phi k&t l&i v&i nhau thành bè:

“Th&a ông, sao ông gan nh& v&y, ông dám vu&t bi&n b&ng nh&ng cái thùng phi?”

“Tôi ch&a gan l&m đâu, nh&ng th&ng & l&i còn gan h&n tôi nhi&u.”

ĐA Đ&NG HAY KHÔNG?

Trung &&ng Đ&ng c& cán b& xu&ng nông thôn đ& thăm dò ý ki&n xem dân chúng có đ&ng ý là Việt Nam nên đa đ&ng hay không. Một cuộc phỏng vấn giữa một cán b& Đ&ng (CB) và một người dân (ND) đ& c ghi nh&n nh& sau:

CB: “Theo ông, Việt Nam có nên đa đ&ng hay không?”

ND: “Đa đ&ng là gì?”

CB: “Là đ&t n&&c này ngoài Đ&ng C&ng s&n s& có thêm nh&ng đ&ng khác.”

ND: “&i gi&i ôi! Một đ&ng đã kh& th&y m& r&i, đa đ&ng ch&c ch&t luôn.”

BIA ÔM VÀ XE H&I

Hai người đàn ông nói chuyện v&i nhau. Một người b&o:

- Này, có ti&n và không có ti&n đúng là khác nhau m&t tr&i m&t v&c c&u .

- C&u nói th& là có ý gì?

- Ai có ti&n thì đi xe h&i, u&ng bia ôm. Còn ai không ti&n thì c& l&m cũng ch& đi xe ôm và u&ng bia h&i thôi!

CÔNG B&NG

Tèo đ&ng & ng&&ng c&a nói v&i chàng trai đang tán t&nh ch& gái.

- Em nhìn th&y anh ôm hôn ch& em.

- Nói nh& thôi, cho em 10.000 đ&ng nè.

- C&m &n anh, tr& l&i anh 5.000 đ&ng.

- Th&ng này ngoan th&t.

- Không, em ch& mu&n công b&ng, các anh khác cũng ch& tr& em có 5.000 đ&ng.

EM Đ&P

M&t chàng trai ra ti&m đ&t bánh nhân d&p sinh nh&t b&n gái. Ng&&i bán bánh h&i chàng trai mu&n ghi gì lên bánh.

Chàng trai tr& l&i:

- Ông vui lòng ghi giúp: &ph&n trên "Em không h& già đi". Còn &ph&n d&&i thì ghi:

"Em ch& đ&p h&n lên".

T&i hôm đó khi m& bánh sinh nh&t, cô gái cùng t&t c& m&i ng&&i đ&c th&y dòng ch& ghi trên bánh:

"Em không h& già đi &ph&n trên. Em ch& đ&p h&n lên &ph&n d&&i"

Đi máy bay và ăn tối ở Việt Nam

Trong dịp Tết, trên một chuyến bay về Việt Nam, có một bà s&#n s&#n t&#ng m&#o nhìn rất ng&#u mua vé hạng cá k&#o (“coach”)nh&#ng nh&#t đ&#nh c&#ng&#i ì&# hàng gh&# h&#ng nh&#t (“first class”). Ng&#i n&# t&#p viên (“stewardess”)nh&# m&#t ng&#i thông d&#ch t&#ng Việt gi&#i thích cho bà ta là gh&# h&#ng nh&#t ch&# dành cho ng&#i mua vé hạng nh&#t mà thôi. Nhưng bà ch&#ng lạ n&#y n&#i nóng:

- Tôi thích ng&#i&# cái gh&# r&#ng rãi n&#y. Tôi nh&#t đ&#nh không đi đâu c&#. Ai mu&#n làm gì thì làm! Ng&#i t&#p viên ph&#i m&#i ông phi công ph&# (“co-pilot”) ra gi&#i thích. Nhưng cũng không thay đ&#i gì đ&#c.

Sau cùng, ông phi công tr&#ng (“captain”) đ&#c m&#i đ&#n đ&# gi&#i quy&#t v&#n đ&# lì&#m khó x&#n&#y. Không bi&#t ông phi công tr&#ng này nh&#ng&#i thông d&#ch nói cái gì (?) mà bà ch&#ng lạ đ&#i ra hàng gh&# h&#ng cá k&#o đ&#ng sau ngay t&#c thì.
Cô n&# t&#p viên và ông ph&# công ph&# đ&#u cùng ng&#c nhiên h&#i:

- “Captain” đã nói cái gì v&#i bà ta mà có k&#t qu&# ngay v&#y?
Ông phi công tr&#ng nói:

- Tôi nói v&#i bà ta là gh&# h&#ng nh&#t này không bay về Việt Nam.

Đu năm chán đời

Vài ngày sau khi t&t, trong m&t quán r&u ng&i ta nh&n ra là có m&t anh chàng không th&y u&ng r&u mà c& ng&i nhìn ly r&u đ&y c&a anh ta m&t cách r&t thi&u n&o. Có m&t tên du đ&ng b&c vào quán, th&y ng&a m&t quá, gi&t l&y ly r&u và u&ng c&n. Anh chàng thi&u n&o này ch&t khóc òa lên làm tên du đ&ng l&y làm l&. Th&y cũng t&i nghi&p, tên du đ&ng nói:

- Thôi đi cha n&i! Làm gì ph&i khóc. Tôi u&ng ly r&u vì th&y ng&a m&t quá. Đ& tôi mua cho cha n&i m&t ly r&u khác. Đàn ông con trai có chuy&n ch&ng đ&ng gì mà khóc là sao?

Ng&i đàn ông tr& l&i:

- Không ph&i nh& anh nghĩ đâu. Hôm nay là ngày đen t&i nh&t c&a cu&c đ&i tôi. S& là sau m&y ngày t&t nh&u nh&t vui ch&i, sáng nay ph&i đi làm tr& l&i. Tôi đ&n s& b& tr&. Đ& th& tôi l&i ng& g&c trong lúc làm vi&c cho nên bị ông ch& h&ng đ&i vi&c. Khi ra bãi đ&u xe thì cái c&a tôi b& ai đánh c&p m&t tiêu r&i. Tôi đành ph&i đón taxi đ& đi v& nhà. Taxi đi r&i, tôi m&i nh& là đã đ& quên cái c&p có r&t nhi&u gi&y t& quan tr&ng c&a tôi trên xe taxi. B&c vào nhà, tôi l&i b&t g&p v& tôi đang ng& v&i anh làm v&n... Tôi th&y chán đ&i quá, vào quán r&u này, g&i m&t ly r&u và b& đã thu&c đ&c vào. Tôi đang phân vân không bi&t có nên u&ng hay không thì anh đã dành l&y u&ng c&n h&t r&i....

Bú s&a m&

M&t thi&u ph& mang m&t em bé s& sinh vào khám t&ng quát t&i m&t văn phòng bác sĩ nhi khoa. Sau khi khám em bé xong, bác sĩ nói:

- Cháu bé thi&u cân r&t tr&m tr&ng. Không hi&u là bé bú s&a m& hay bú s&a chai?

Ng&&i thi&u ph& tr& l&i:

- Cháu bú s&a m&.

Bác sĩ nói:

- Th& thì xin bà ng&i trên gh& này; c&i áo ra đ& tôi khám xem.

Sau khi xoa n&n bóp... khám r&t k& l&&ng b& ng&c c&a thi&u ph&, bác sĩ k&t lu&n là:

- Cháu bé thi&u cân, l&n không n&i là ph&i r&i. Bà ch&ng có s&a gì c&.

Thi&u ph& tr& l&i:

- Bác sĩ nói r&t đúng, b&i vì tôi là dì c&a nó.

M&&n \$2000 v& ăn t&t & Vi&t Nam

M&t anh chàng tr& b&nh bao s&p v& Vi&t Nam ăn t&t trong 2 tu&n l&. Anh ta đ&n m&t nhà băng và mu&n \$2000.00 ti&n m&t. Th& t&c m&&n ti&n đòi h&i ph&i có cái gì th& chân (“collateral”) ch&ng h&n nh& tài s&n, v&t quý giá... Anh chàng cho nhà băng bi&t là anh ta s& th& chân chi&c xe “Mercedes” m&i toanh c&a anh. Sau khi giao xe, chìa khóa cho nhà băng, anh ta ký các gi&y t& n& và nh&n \$2000.00.

Truyện C

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m

Thứ Bảy, 27 Tháng 12 Năm 2008 16:20

Hai tuần sau, trở về tới Việt Nam, anh ta đến trả nhà băng số tiền \$2000.00 cộng với \$15 tiền lãi (interest). Nhân viên nhà băng có thắc mắc là:

- Tại sao ông là chủ một chiếc xe đắt tiền như vậy mà ông chỉ cần vay có \$2000.00?

Anh ta trả lời là:

- Làm cách nào tôi có thể gửi chiếc xe trị giá gần \$100.000.00 này một cách an toàn trong 2 tuần lễ mà chỉ tốn có \$15.00?

Truyện CHIM

Bên ngoài khách vào một quán ăn nhỏ. Họ lên lầu cho kín đáo, yên tĩnh.

Trong khi chờ món ăn, cô chiêu đãi viên "tiếp thị bia" tiến lên gần bên và khách:

"Em rót bia cho mấy anh nhé?" - Cô nhoẻn miệng cười rồi.

Trước cửa cười tuy rất vui vẻ, bên ngoài khách nhìn qua nhìn lại tham khảo ý kiến lẫn nhau. Anh A liền nói với cô gái:

- "Xin lỗi, em quý danh là gì, ở đâu, anh không nhớ nữa?"

Cô ta cười, rằng trẻng lóa, đâu như sắp:

- "Hỏi quê...rằng bên xanh dâu/ Hỏi tên...rằng mang bạn đâu đã xa".

Anh B nghe thấy, vội hét cười:

- "Úi chà chà! Lỗi thuở trước thôi. Tuy vậy. Có rót bia cho anh em đi".

- "Đúng. Cảm ơn quý anh".

Và, thấy là họ dùng bia cho cô gái tiếp thị. Anh C đơn đơn:

- "Lấy thêm ly. Em cùng ngồi đây uống cho vui".

- "Đúng".

Thấy là bàn có thêm một bông hồng giấy đã cắm sẵn. Anh D mỉm cười cười ly, nhìn xem:

- "Coi bạn em học gì rồi?".

Cô liền cười. Đúng là cô ta "ăn tiền" có một cái. Nhìn thấy như thế cái nhìn bạn, cô hút thuốc khác tẻ nhạt:

- "Em cũng học một. Nói chuyện cho vui mà. Quý anh không phiền chứ? Chắc quý anh học gì rồi thì phải?"

Anh A xoa bụng ngẫm nghĩ, cười tình khiêm tốn:

- "Cũng dở xài. Ai hỏi gì nói nãy. Nhất là lãnh vực văn học. Không bao giờ biết".

- "Thật là quá giỏi rồi. Vậy, em để các anh vui vẻ lãnh vực văn học nhé?"

Nghe th&, c& bàn nh& n nh&o h& n lên, m&ng r& n nh& cá g&p n& c. T&i vì h& là nhà giáo, nhà th&, nhà văn c&...H& c&ng ly chúc m&ng th&ng l&i, và ch& đ&i th& thách t& phía hoa h&ng.

Cô gái l&i c& i, gi&ng êm nh& nhưng:

- “N&u có m&t ông kh&a thân – Cô c& i c& i nói ti&p – Ông ta cũng m&t ông n&a cũng kh&a thân...V& t&c ng&, ông bà ta nói sao?”. B&n khuôn m&t c&a b&n v& khách đ&u nh&n nh&u c&. H& không tìm ra câu t&c ng& nói v& tr&ng h&p hy h&u này.. H& bí r&...

Anh C nói đ&t khoát:

- “Chúng tôi thua. Cô gi&ng đi. N&u đ&t yêu c&u vẫn h&c, chúng tôi u&ng mãi Tiger đ&n chi&u”.

Cô ta bình tĩnh đáp:

- “Quân t& nh&t ngôn đ&y nh&. Đây, m&t ông kh&a thân, cũng trên l&ng m&t ông cũng kh&a thân...Lúc &y, t&c ng& nói r&ng: “**G&y ông đ&p l&ng ông**”.

Úi tr&i! Đúng quá đi ch&.. C& bàn c& i r&. Quân t& nh&t ngôn. Rót thêm bia. V&a rót bia, cô ti&p th& v&a đ& ti&p:

- “Này các anh nh&, cũng cái ông kh&a thân &y, ông ta nh&y t&m xu&ng ao, t&c ng& nói sao nào?”

B&n khuôn m&t c&a b&n v& khách v&n c& ti&p t&c nh&n nh&u. H& l&i bí r&... Yêu c&u đáp án.

Cô ta c& i t&m t&m, đáp:

- “Ông kh&a thân mà nh&y xu&ng ao, t&c ng& b&o r&ng: “**Chim sa cá l&n**”.

C& bàn l&i c& i nh& pháo. Úi tr&i! Đúng quá đi ch&. Cá trông th&y h&i quá, ph&i l&n. Th&a th&ng xông lên, cô ta đ& ti&p:

- “Th&a quý anh, cũng cái ông kh&a thân &y, ông ta ng&i lên hòn đá, t&c ng& b&o sao nào?”

B&n khuôn m&t thông minh kia l&i ti&p t&c nh&n nh&u trông đ&n t&c c& i. H& l&i bí r&...L&i đòi đáp án.

Cô gái thông th& tr& l&i:

- “Ông kh&a thân ng&i lên hòn đá, lúc &y t&c ng& phán r&ng: “**Tr&ng ch&i đá**”.

C& bàn l&i c& i nh& T&t.

Ông D tuy thua nh&ng v&n h&m h&:

- “Đúng quá đi ch&. Tr&ng này không b& đ& c! H&t r&i à?”.

Cô gái c& i:

- “Cũng cái ông kh&a thân &y, ông ta ng&i ti&u, t&c ng& b&o sao nào?”

B&n khuôn m&t sáng l&n l&i nh&n nh&u th&m th&ng. H& ti&p t&c bí r&...Đòi cô ta cho đáp án.

Cô gái tr& l&i ngay:

- “Ông kh&a thân ng&i ti&u, t&c ng& g&i là “**Đ&t l&nh chim đ&u**”.

C& bàn c& i r&.

Chà! Qu& là vui quá h&!

Các v& kia còn kém v& “t&c”... ng& nhi&u l&m! Trình đ& thua m&t cô “ti&p th& bia”.

Vì sao nai có s&ng

Hai v& ch&ng n& đ&i ch&i th&o c&m viên. Khi đ&i ngang chu&ng c&p, h&ng đ&n viên nói:

"Th&a quý v&, c&p là m&t loài m&nh m&, chúng có th& giao hoan kéo dài t&i 45 phút”.

Cô v& l&i n quay qua anh ch&ng:

- Anh th&y ch&a, 45 phút đó!

Đ&n chu&ng s& t&, h&&ng d&n viên nói ti&p:

- S& t& thì cũng kh&e, chúng có th& c&m c& t&i 30 phút.

Cô v& nhéo ông ch&ng:

- Đó... t&i 30 phút l&n!

Ngang chu&ng n&i, h&&ng d&n viên nói:

- Còn n&i thì ch& có 5 phút thôi.

Ng&&i ch&ng li&n ngó cô v&:

- Em th&y ch&a, ch& có 5 phút thôi!

Cô v& li&n n&t l&n:

- Chính vì v&y nên n&i m&i m&c s&ng!

C&u tr& qua tay bác H&

M&t c& già n&, vì nghèo mà không bi&t làm sao có ti&n ăn t&t, nên m&i bu&i tr&a bà vào nhà th& đ&c kinh và c&u nguy&n.

M&y chú cán b& VC th&&ng th&y bà vào nhà th& lúc tr&a v&ng ng&&i thì sinh nghi, không ch&ng bà liên l&c gì v&i ông cha.. Nên chúng chia nhau rình r&p.

Vì bà đ&c kinh r&t s&t s&ng và th&&ng qùy & cu&i nhà th& nên b&n cán b& nghe đ&&c tr&&c khi ra v& bà c&u nguy&n nh& sau:

- L&y Chúa cho con m&&i ngàn đ&ng đ& con có ti&n lì xì cho cháu.

Th& là chúng có k& ho&ch kh&n tr&&ng: ki&m cho ra 10000 b&c. 3 cán b& móc túi ra chung nhau, t&ng c&ng m&i có 6000.

Ngày hôm sau chúng lén vào tr&&c đ&n n&i bà th&&ng qùy, b& 6000 vào phong th& và c&n th&n đ& "Bác H& thân t&ng bà c&" r&i đ& n&i bàn qùy. Sau đó, 4 đ&a tìm n&i &n n&p đ& h& h&i ch&ng ki&n thành q&a tuyên truy&n.

Truyện Cười

Tác Giả: Saigon Echo s&#u t&#m

Thứ Bảy, 27 Tháng 12 Năm 2008 16:20

Hôm y bà c vào và th y bì th , m ra đ m đ c 6000 đ ng. Xem i bì th thì th y có ch bác H đ t ng nh trên, bà m i c u nguy n v i Chúa nh sau:

- L y Chúa, con cảm n Chúa đã cho con ti n nh ng l n sau xin Chúa cho Thiên th n mang th ng t i con, ch đ ng trao qua tay bác H , l n này con thi t m t 4000.

Gi i quy t theo ki u đàn ông

M t sĩ quan v nhà, th y v ngo i tình, ông bình tĩnh nói v i tình đ ch:

- Anh ra ngoài, chúng ta s gi i quy t theo ki u đàn ông.

Sau đó, ông ta đ ngh b n hai phát đ n, r i hai ng i gi ch t, n u bà v ôm xác ai, ng i đó s i l i v i bà ta. Nghe ti ng súng n , bà v m c a ra xem r i quay vào nhà kêu to:

- Anh i, chui ra đi. C hai th ng ng c đ u ch t c r i.

Bu n

M t ông than th v i b n.

- Tôi bu n qua ông , có th ng con m i tí tu i đ u mà đã nghi n r u r i !

- Th thì tai h i quá !V y bây gi anh tính sao ?

- À... gi thì tui đành ph i t đi mua r u thôi ,ch sai nó đi mua lúc v đ n nhà ch còn m t n a !!?!...

Nh u say

Một chú sau một trận nh&u say bé nh&, r& b&n c&ng m&u v& nh& và gi&i thi&u:

- Gi&i thi&u v&i c&u đ&y là phòng khách nh& t&.
- L&ch s& th&t!
- Còn đ&y là nh& b&p.
- Ồ, quá đ&p!
- Còn đ&y là phòng ng& c&a v& ch&ng t&.
- R&t ồ m& c&ng!
- C&u th&y đ&y trên gi&ng là v& t& và t&.
- Ồ... Ồ...

Trên An

Một b&nh nh& b& căn b&nh hi&m nghèo c& g&ng h&i bác sĩ v&i mong mu&n bi&t đ&c tình tr&ng th&c s& v& căn b&nh c&a mình.

- B&nh nh&: Xin bác sĩ hãy nói th&t. C& may đ&c ch&a kh&i c&a tôi là bao nhiêu?

- Bác sĩ bình t&nh tr&nh an: 100%. Nh&ng ghi nh&n y h&c cho th&y r&ng c& m& i ng& i m&c ch&ng b&nh nh& ông thì có chín ng& i ch&t. Ca c&a ông là ca th& m& i mà tôi ch&a, không có b&nh nh& nào trong 9 ca tr&c s&ng sót. Th&ng kê r&t chính xác. Th&nên, ông nh&t đ&nh s& kh&i b&nh.

V& ch&ng

Hai ng& i b&n tâm s& v&i nhau. "Bu&n quá c&u à. V& t& c& nh&c t&i m&y ng& i ch&ng cũ c&a cô y".

"Th& là còn may đ&y. V& t& t& h&n kia. Cô y c& luôn m&m nói t&i m&y anh ch&ng t&ng lại".

Ng& i đ&u tiên

Sau bu&i ồ, cha đ&o h&i m&t đ&ng đ&ng các con chi&ng đ&ng ông c&a mình:

- Ai trong số các con không hài lòng với vị của mình, hãy đứng dậy?

Tất cả nh&#t t&# đứng dậy, ch&# m&#t ng&#&#i v&#n ng&#i yên t&#i ch&#. Cha đ&#o l&#i g&#n anh ta thân m&#t nói:

- Chúa dậy, m&#i ng&#&#i hãy th&#&#ng yêu và hài lòng với vị ch&#ng mình. Con th&#t đáng khen. Ti&#c là trên đ&#i ng&#&#i nh&# con còn hi&#m, th&#m chí con là ng&#&#i đ&#u tiên ta g&#p ...

- Th&#a cha- Ng&#&#i kia đ&#p- Con không dám nh&#n l&#i khen của cha &#. S&# là con b&# v&# đánh qu&#, không đứng dậy đ&#c!

Kiếp con Ng&#&#i (Kiếp đàn ông thì đúng h&#n)

Khi Chúa t&#o ra con l&#a, Ng&#&#i phán: "Ng&#&#i sẽ làm m&#t con l&#a có trí tu&# khiêm t&#n, làm vi&#c qu&#n qu&#t t&# sáng s&#m t&#i t&#i m&#t, th&# nh&#ng gánh n&#ng o&#n l&#ng mà ch&# đ&#&#c ăn c&#. Bù l&#i nh&#ng v&#t v&# đó, ng&#&#i sẽ đ&#&#c s&#ng t&#i 50 năm".

Con l&#a tr&# l&#i:

- S&#ng nh&# v&#y 50 năm thì th&#t là kh&#n kh&#. Xin Ng&#&#i cho con s&#ng không quá 20 năm thôi.

Chúa ch&#p thu&#n &#&#c nguy&#n của con l&#a. Ng&#&#i ti&#p t&#c t&#o ra con chó và nói với nó:

- Ng&#&#i sẽ trông coi n&#i &#, b&#o v&# tài s&#n của con ng&#&#i, k&# sẽ coi ng&#&#i là b&#n h&#u thân thi&#t nh&#t. Ng&#&#i sẽ ăn c&#m th&#a canh c&#n của h&#n và s&#ng 25 năm.

Con chó đ&#p:

- C&#m &#n Ng&#&#i! Nh&#ng s&#ng kiếp con chó trong 25 năm là m&#t hình ph&#t quá n&#ng. Xin Chúa cho cu&#c đ&#i con ch&# kéo dài đ&#&#i 10 năm thôi!

L&#i th&#nh nguy&#n của con chó đ&#&#c ch&#p nh&#n. Th&# r&#i, Chúa t&#o ra con kh&# và b&#o nó:

- Ng&#i sinh ra làm ki&#p con kh&#.. Ng&#i s&# đánh đu t&# cây n&# qua cây kia, hành đ&#ng nh&# m&#t g&# ng&#c. Ng&#i s&# có b&# đ&#ng t&#c c&#i, chuyên làm trò c&#i cho thiên h&#. Tuổi th&# c&#a ng&#i là 20 năm.

Con kh&# t&# n Chúa r&#i than th&#:

- Cu&#c s&#ng nh&# th&# kéo dài t&#i 20 năm th&#t là m&#t c&#c hình. Xin ng&#i cho con s&#ng 10 năm thôi.

Chúa nhân t&# ch&#p nh&#n l&#i th&#nh c&#u. Ng&#i ti&#p t&#c t&#o ra con ng&#i r&#i phán:

- Ng&#i là con ng&#i, sinh v&#t cao c&#p duy nh&#t bi&#t đi trên đôi chân &# trái đ&#t này. Ng&#i s&# s&# đ&#ng trí tu&# đ&# làm ch&# m&#i sinh v&#t trên th&# gi&#i.. Ng&#i s&# th&#ng tr&# đ&#a c&#u và th&# 20 năm.

Con ng&#i c&#u xin:

- Th&#a Chúa! Ki&#p ng&#i 20 năm th&#t quá ng&#n ng&#i. Xin Ng&#i hãy ban cho con 20 năm mà con l&#a đã t&# ch&#i, 15 năm mà con chó không ch&#u nh&#n và 10 năm con kh&# v&#t b&#.

Th&# là, Chúa cho ng&#i đàn ông s&#ng 20 năm làm ki&#p con ng&#i. K&# đó, anh ta l&#y v&# và s&#ng 20 năm ki&#p con l&#a, làm vi&#c qu&#n qu&#t v&#i nh&#ng gánh n&#ng trên l&#ng. Ti&#p theo, khi có con, anh ph&#i s&#ng 15 năm ki&#p con chó, trông coi nhà c&#a và x&#i nh&#ng đ&# ăn th&#a mà l&# con đ&# l&#i. 10 năm cu&#i đ&#i, anh ta s&#ng ki&#p con kh&#, hành đ&#ng nh&# m&#t g&# ng&#c đ&# mua vui cho l&# cháu.

Chuyên viên

M&#t chuyên viên c&#a m&#t h&#ng làm áo da có r&#t nhi&#u năm kinh nghi&#m cho đ&#n đ&#i trong đêm

t&i ho&c ban ngày mà b&t kín đôi m&t, anh v&n phân bi&t đ& c da c&a m&i lo&i thú v&t. M&t hôm, sau m&t b&a ti&c linh đình trong h&ng, anh v& nhà tr& và tr&o lên gi&ng, l&n ra ng& bên c&nh v&. Đ&n n&a đêm, anh b& bà v& n&m tóc l&i d&y v&i v& gi&n d&:

- Anh làm cái gi&ng gì mà nói l&m nh&m su&t c& n&a ti&ng đ&ng h& v&y?

- Anh nói gì?

- Anh nói: "Da c&p 10,000 đô la, da beo 7,000, da ch&n 6,000".

Th& r&i anh quay sang ôm tôi và s& lên m&t tôi, r&i nói: "Da trâu 300 đô la...

Đi&u &c cu&i cùng

Có m&t chi&c xe buýt b& tại n&n l&t xe, trên xe ch& 20 ng&&i x&u nh&t th& gi&i và t&t c& đ&u ch&t h&t, th&ng đ& th&y t&i nghi&p nên m&i sai m&t v& th&n kêu nh&ng linh h&n đó l&i ban cho m&i ng&&i m&t đi&u &c tr&c khi cho đ&u thai làm ng&&i. Và v& th&n kêu t&ng ng&&i lên l&n l&t nói đi&u &c c&a mình, ng&&i th& nh&t nói:

- Tôi ki&p này làm ng&&i x&u xí nh&t th& gi&i th&t t&i thân, đi đâu cũng b& ch&e x&u, không ai th&m l&y, v&y xin cho ki&p sau tôi là ng&&i đ&p nh&t th& gi&i.

V& th&n ch&p nh&n đi&u &c và b&ng nghe m&t ti&ng c&&i nh& t& phía cu&i - ti&ng c&&i c&a ng&&i th& 20. Đ&n l&t ng&&i th& 2 r&i th& 3,4,5.....cũng v&i đi&u &c t&ng t& ng&&i th& nh&t là mong mu&n đ& c làm ng&&i đ&p nh&t th& gi&i trong ki&p sau, t&t nhiên ai cũng tr& nên r&t xinh đ&p sau đi&u &c c&a mình. Và ti&ng c&&i c&a ng&&i th& 20 lại c&t lên sau m&i đi&u &c c&a m&i ng&&i, nh&ng ti&ng c&&i m&i lúc m&t l&n, c& m&i l&n nghe ti&ng c&&i v& th&n r&t ng&c nhiên và th&c m&c không hi&u vì sao nh&ng v&n lo làm nhi&m v& c&a mình. Đ&n l&t ng&&i th& 19 cũng v&i đi&u &c đó thì ng&&i th& 20 ôm b&ng c&&i ng&t ngh&o, c&&i ha h&, v& th&n b&n kêu ng&&i đó đ&n và h&i:

- T&i sao ng&&i c&&i d& v&y? B&y gi& là đi&u &c c&a ng&&i đó, nói đi.

Ng&#i đó c&#i và nói:

- Đi u &#c c&#a tôi r&#t đ&#n gi&#n, tôi mu&#n cho nh&#ng ng&#i đó x&#u tr&# l&#i.

Ng&#i l&# g&#c&#a trong đêm

Có m&#t cô gái có ch&#ng làm ca đêm, t&#i ng&# m&#t mình cho nên r&#t nh&#t và s&# ma.

Có m&#t đêm cô đang ng&# thì có ti&#ng gõ c&#a g&#p rút, cô li&#n th&#c gi&#c và l&#i g&#n c&#a h&#i v&#ng ra: "Xin l&#i ai đang gõ c&#a?". Có ti&#ng đàn ông l&# tr&# l&#i: "Bà có th&# giúp tôi m&#t chuy&#n không?". Vì có m&#t mình và nh&#t nên cô &#y tr&# l&#i: "Tôi không th&# giúp ông b&#t c&# gì đ&#c vì đêm quá khuya". R&#i cô ta quay vào ng&# ti&#p.

Sau đó, m&#i đêm đ&#u có ng&#i đàn ông &#y đ&#n gõ c&#a và h&#i cô ta cùng m&#t câu h&#i. Cô ta cũng đ&#u t&# ch&#i.

Cho đ&#n m&#t hôm cô k&# cho ch&#ng nghe vi&#c x&#y ra thì ông ch&#ng tr&#n an cô: "T&#i nay anh s&# xin ngh&#, &# nhà v&#i em, em c&# vi&#c m&# c&#a ti&#p h&#n và h&#i h&#n mu&#n gì? N&#u h&#n l&#ng qu&#ng anh s&# cho h&#n m&#t bài h&#c."

Đêm đó khi có ti&#ng gõ c&#a, ng&#i ch&#ng nh&#m d&#y núp sau c&#a kêu v&# m&# c&#a. Vì có ch&#ng &# nhà cô v&# m&#nh đ&#n m&# c&#a và h&#i: "Ông mu&#n gì?"

Ng&#i đàn ông tr&# l&#i: "M&#y hôm tr&#c tôi gõ c&#a tính nh&# bà kêu ch&#ng bà v&# nhà, vì h&#n đang ng&# v&#i v&# tôi. Còn hôm nay tôi sang cảm &#n bà vì có l&# bà đã kêu h&#n v&# r&#i. Hôm nay không th&#y h&#n sang n&#a, có v&#y thôi, xin chào bà".

Cô v&# ch&#t tr&#n...

ĐÀN ÔNG VÀ "ĂN"

Ngái ta đã tháng kê đác ráng, cuác đái mát ngái đàn ông háu hát gán bó vái chá "ăn". Khi còn bé thì "ăn hác", lán thêm chút náa thì "ăn chái", lúc có bán gái thì chăm chăm tìm cách "ăn thát". Ăn thát xong thì phái "ăn hái" rái "ăn cái", cái vá phái tián hành "ăn nám". Khi vá đán ká nguyát san đàn phái "ăn chay" hoác "ăn váng", sau khi vá sinh em bé thì phái "ăn kiêng", vá già ráng rằng phái "ăn cháo", xa thêm tí náa thì theo các cá mà "ăn xôi". Khi uáng quá chén xán xán vá nhà toàn là mùi ráu, ăn nói báy bá, bá vá la lái gián đá thì tá ra "ăn nán". Khi gáp thái ká kinh tá kháng hoáng khó khăn, kiám viác làm không ra thì "ăn hái".

THÍCH LÀM BÁC SĨ

Theo các bác sĩ có trách nhiám cháa trá cho nháng bánh nhán bá bánh tâm thán tái đáng trí vián Biên Hòa thì bánh nhán tên Hoàng Đình Láng, mát thanh niên khoáng 26 tuái, quê quán á Cán Thá, sau hán mát năm đáu trá đã bình phác gán nhá hoàn toàn. Ngái ta nhán tháy mái sinh hoát hàng ngày cáa Láng tá cách đi đáng, ăn nói, cá xá đáu rát bình tháng, không há lá ra bát cá mát hành vi hay lái nói nào cháng tá tâm trí anh ta không đác...yên án.

Vì thá, bánh vián quyát đánh cho Láng xuát vián, trá vá nguyên quán. Láng đác gái lên văn phòng đá gáp bác sĩ đáu trá lán cuái và láy giáy xuát vián.

Láng bác vào văn phòng vá bác sĩ đáu trá :

- Chào bác sĩ buổi sáng .

- À, chào cậu Lãng. Cậu có biết lý do hôm nay cậu được gọi lên đây không ?

Lãng gật đầu :

- Đúng biết.

Bác sĩ hỏi :

- Vì lý do gì ?

- Đúng, tôi được bác sĩ cho xuất viện.

- Ai báo cho cậu biết như thế ?

- Đúng, cô y tá Nga.

- Cậu thấy cô Nga thế nào ?

Lãng ngập ngừng :

- Thế nào là...thế nào , tôi chưa hiểu hết ý của bác sĩ

V&#eacute; bác sĩ c&#u i :

- Th&#eacute; nào — đây có nghĩa là theo c&#u thì cô Nga đ&#p hay x&#u.

L&#eacute;ng nói nhanh :

- Th&#eacute; a bác sĩ, cô Nga v&#eacute; a đ&#p v&#eacute; a duyên dáng và th&#u m&#.

- C&#u có con m&# t r&# t tình đ&#i. Mà thôi, đ&# chuy&#n cô Nga qua m&# t bên. Hôm nay tôi g&#i c&#u lên đây đ&# báo cho c&#u bi&#t là ngày mai c&#u s&# xu&#t vi&#n v&# nhà. C&#u có vui không ?

- Đ&# , còn có ni&#m vui nào l&#n lao h&#n khi đ&#c tr&# v&# v&#i đ&#i s&#ng gia đình và h&#i nh&#p l&#i v&#i nh&#ng sinh ho&#t x&# h&#i bên ngoài. Cám &#n bác sĩ l&#m.

Bác sĩ đ&# h&#i :

- Tôi th&#y c&#u còn tr&# , th&# khi v&# nhà c&#u có đ&# tính làm gì không ?

L&#eacute;ng nói không suy nghĩ :

- Th&#eacute; a bác sĩ, tôi s&# đi h&#c l&#i.

Bác sĩ g&#t g&# :

- Đi học rồi à, nên làm. Tôi có xem qua hồ sơ của cậu, được biết trước đây cậu có theo học ở trường đại học khoa học mà.

- Đúng như vậy bác sĩ. Hồi đó tôi ghi danh học chương trình PCB (Lý, Hóa, Sinh) nhưng chỉ hai lần thi đầu không đạt kết quả. Mùa hè năm ấy, tôi về quê, bị đau mắt trở nên tôi chỉ nghỉ vì sao bệnh viện Công Nhân Tôi chuyển tôi lên đây.

- Bây giờ cậu tính chuyển học hành ra sao ?

- Đúng, tôi nhất quyết theo học y khoa.

- Tốt lắm. Tôi sao cậu theo học y khoa ?

- Học y khoa để trở thành một bác sĩ như bác sĩ vậy.

- Tôi sao cậu muốn trở thành một bác sĩ ?

Lãng nhìn thoáng vào mắt vị bác sĩ điếu thuốc rồi chỉ tay vào cái ống nghe mà vị bác sĩ đang đeo trước ngực, nói :

- Thưa bác sĩ, bởi vì làm bác sĩ thì lúc nào cũng có cái ống nghe mang trên người. Và bất cứ cái ống nghe nào cũng luôn luôn có hai sợi dây thun. Tôi sẽ dùng hai sợi dây thun này làm thành cái ná để bắn...con chim đang hót trong đầu tôi...

Song nhót trên đời:

Lính lính ng Arp,

nhà Anh,
đeo đồng hồ Thụy Sĩ,
uống vang Pháp,
lái ô tô Đức,
ngồi máy bay Mỹ,
lấy vợ Nhật,
cặp bồ Hàn,
đi massage Thái,
hút xì gà Cuba,
chơi máy nhúng Đức,
xài điện thoại Philips Lan
và .. làm BCT/ĐCS Việt Nam.
Làm được cái này thì mọi cái trên sẽ làm được!

Ăn gì không chết?

Cán bộ họp gia đình, vợ báo chồng:

- Ăn uống phải cẩn thận, thời buổi này thực phẩm đầy rẫy vi khuẩn quá!

- Hay ta chỉ ăn cơm với cá thôi! Thịt thì ... làm mất long móng, H5N1, tăng triglyceride, phoóc-môn ...

- Không được đâu! Cá thì bị ô nhiễm... ư rê! Hay ta chuyển sang... ăn chay!

- Ăn chay cũng chết, rau thì đầy thuốc trừ sâu, nước tưới thì chứa 3-MCPD, gây ung thư ...

Vợ thở dài: Ăn gì cũng... chết! Bị t ăn cái gì đây?

Thì con góp ý:

- Chỉ có ...'ăn hỏi là' là không chết! Con thấy người ta chỉ bị ...'nghiêm khốc phê bình' hoặc ...'hàng án treo' là cùng! Hay ta chuyển sang... ăn hỏi là đi bộ thôi!